

Forslag, da vil jeg, hvad enten det nu bliver vedtaget eller forkastet, ende med at sige endnu en Gang, at det er kun en Draabe i Havet, og for Lidt at give under saadanne Omstændigheder, og jeg vil slutte med, at i mine Tanker er det for stor en Tillid at vise Ministeren, idet det er for stort et Spillerum eller Raaderum at give ham ved Anvendelsen af disse Penge.

B. Solm: Ja, hvis de Ændringsforslag skulde blive vedtagne, som ere stillede af forskellige ærede Medlemmer, kan jeg ikke mere se nogen Lighed mellem det Forslag, der oprindeligt er indbragt af 5 ærede Medlemmer, og det, der i saa Fald vil blive Lov, forsaavidt Loven da bliver vedtagen. Man maa jo erindre, at Forslagsstillerens Opgave var at faae Statskassen til at yde Laan til Sparekasser i et vist Diemed, men den høitærede Finantsministers Mening gaar jo i og for sig ud paa noget helt Andet, idet man ingen Garanti har for, at Sparekasserne faae endog blot en eneste Dre. Den ærede Minister har sagt, at det vilde komme til at bero paa ham, hvor han ansaa Trangen for størst. Jeg antager altsaa, at, hvis den Kommission, som den ærede Minister vil udnævne, kommer til det Resultat, at der er langt større Grund til at komme Banker og andre Foretagender til Hjælp end Sparekasser, da faae Sparekasserne ikke en eneste Dre, og da have Forslagsstillerne ikke opnaaet at faae en eneste Smule af, hvad de vilde opnaa. Set fra et almindeligt Synspunkt kan jeg være enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i forskjellige af de Betragtninger, han har gjort gjældende. Jeg skulde derfor ikke have været uwillig til at stemme for Forslaget, som det blev vedtaget ved anden Behandling, hvormod jeg aabent vil sige her, at dersom det ærede Medlems for Veile Amts 2den Valgkreds Forslag bliver vedtaget, ser jeg mig nødsaget til at stemme mod Loven, og det gjør jeg af Hensyn til de Udtalelser, man har hørt af den ærede Minister. Naar jeg sammenholder hans Udtalelser i Dag med hans Udtalelser ved 2den Behandling, hvor han endogsa mente, at der ingen Nødvendighed var for at fastsætte et saa langt Udsrøm, inden hvilket Pengene skulde tilbagebetales til Statskassen, ser jeg dert et Bevis paa, at saa godt som ingen Sparekasse kan være tjent med at bruge disse Penge. Jeg ser tillige, at det ikke er Sparekasserne, Ministeren hovedsagelig har sin Opmærksomhed henvendt paa, men det er, som det staar i Lovforslaget, paa Rettelse af Omsætningsforholdene. Ved et saa løst Begreb tror jeg næsten ikke, der kan være noget Tilfælde, hvor ikke den ærede Finantsminister kan anvende Pengene; jeg kender næsten Intet, der ikke kunde komme ind under Begrebet „Rettelser af Omsætningsforholdene“. Tillige skulde det rigtignok forundre mig, om Folkelighet her

skulde bevilge endogsa 10 Millioner, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds foreslaar, til Finantsministerens frie Raadighed. Det vil jeg dog nok se, før jeg vil tro det, og dersom det sker, er det en Illustration til den nye Situation, som det ærede Medlem saa ofte har talt om. Jeg siger for mit Vedkommende, at blive de Underændringsforslag, der ere stillede, vedtagne, stemmer jeg ubetinget mod Lovforslaget.

Berg: Det er mærkeligt, forekommer det mig, som de ærede Forslagsstillere sovde i Bilsfarelse med Hensyn til enkelte af de Spørgsmaal, som de i Lovforslags Form have bragt ind til os. Det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) forlangte derfor nærmere Oplysning af mig; men det maa han dog undskylde, jeg er ingenlunde forpligtet til at oplyse de Herrer om deres Lovforslag og deres Motivering af det, naar jeg ikke har haft nogen særlig Andel i, at det er blevet bragt frem. De mene saaledes, at der er kommet et nyt Moment ind ved Ændringsforslagene af Tillid til Finantsministeren. Jeg ser ikke rettere, end at de Ord „betryggende Sikkerhed“ og Laanebestyrelsen som Gaand findes begge Steder. Udlaan mod betryggende Sikkerhed og ved Hjælp af Laanebestyrelsen som Finantsministerens Gaand, er det at anvende til fri Raadighed efter eget Skjøn, uagtet osv.? Nei, det er bestemt bundet ved Statskassens Løv for Dre, dog at de Herrer ogsaa med Hensyn til Renten i den Grad, som den høitærede Finantsminister ønsker det, have stillet det hen til Ministerens frie Raadighed, hvorledes han vil bestemme Rentefoden. Det er fuldstændig rigtigt, det ligger der i 2det Stykke, altsaa Renten stilles fri, Beløbet stilles hen til Finantsministerens Skjøn gennem „Laanebestyrelsen“ og „mod betryggende Sikkerhed“. Og hvad vil det sige „til Sparekasserne“? Maa jeg spørge: ere Sparekasserne helligere end f. Ex. Sparebankerne eller private Stablisfementer med fornøden Sikkerhed? Jeg vil bede de Herrer nærmere at oplyse mig om, hvorledes det kan siges, at Sparekasserne som saadanne staa nærmere ved vort, Statskassens Formynderskab end de øvrige Foretagender, gennem hvilke det materielle Samfundsliv fremmes. Jeg tør dernæst spørge de Herrer: Staa de Statsborgere, hvem de ville hjælpe gennem Sparekasserne, os nærmere end de Statsborgere, som de ville hjælpe gennem Laan til enkelte Banker, som have Brug derfor? I den Henseende staar jeg ganske paa det Standpunkt, at Enhver i saa Henseende er os lige nær, og naar vi skulle gribe til extraordinære Midler, spørge vi først: Hvad er det Mindste, vi dog maa give, for at det kan faae nogen Betydning under den økonomiske Træng, og paa hvilke Betingelser maa vi give det, Alt under den Synsvinkel, at der er betryggende Sikkerhed for Stats-